

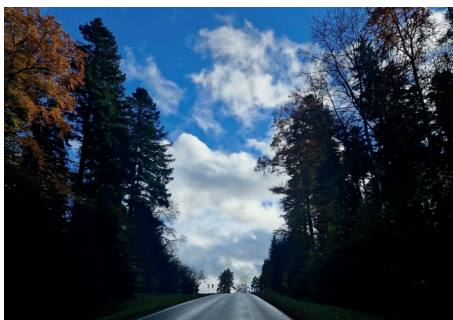

MAGADNAK TEREMTETTÉL, URAM

Filozófiai tanulmányaim során ismerkedtem meg Szent Ágoston életével és írásaival. A legismertebb műve a „Vallo-mások”, amelyet, műfaját tekintve, na-gyon nehéz bárhová besorolni. A legis-mertebb és legtöbbet idézett mondatát hozom most ide: „Magadnak teremtet-tél minket, Uram, és nyugtalan a mi szí-vünk, míg meg nem nyugszik benned” (Vallomások I: 1,1).

Bár levelei, s jelesül ez a kiemelt mon-dat, több mint másfél évezrede íródtak, az elmúlásról szóló gondolatai ma is időszerűek. Elsőként magunk teremtet-t voltára döbbenünk rá. Egy állandóan változó világban éljük meg időbelisé-günket. Azért is érdemes ezen egy kicsit eltöprengenünk, mert Ágoston filozófiai gondolkodásában kiemelt helyet foglal el az idő. A múltat, jelent és jövőt szem-lélve már megjelenik, mint lelki folyamat, az elmúlás gondolata.

Talán éppen ebből fakad szívem nyugtalansága. A sok elmulasztott le-hetőség, amikor jót tehettem volna. Szí-vem nyugtalansága, mert adott esetben rossz irányt vett életem. Bár, önmagá-ban véve, óriási felhajtó erő is lehet ez a belső nyugtalanság. Változtatni kell! Változni kell! A valódi boldogság, mely belső nyugalommal tölt el, csakis akkor lehetséges, amennyiben el tudok sza-kadni a múltó dolgoktól, és kész vagyok

Kép: Pál Ramóna

a lélek örök értékeire összpontosítani. Azt is mondhatnám, hogy mindez alap-vető szemléletváltást jelent. Ehhez pe-dig elengedhetetlen veszteségeim feldolgozása. Gyümölcse pedig, hogy már nem a külső eseményekre figyelek, hanem a bennem végbemenő belső, lel-ki folyamatokra.

Az elmúlás emberi létem szükség-szerű része, mely független társadalmi helyzetemtől, életkoromtól. Az elmúlás tudata pedig arra ösztönöz, hogy életem-et céltudatosan, igazi értékek mentén éljem. Életem végességének beismeré-se reményt ad. Felszabadít attól, hogy állandó aggodásban és szorongásban éljek. Egyben pedig hozzásegít a lélek benső harmóniájának megtalálásához és megőrzéséhez. Ez pedig az örökké-való Istenben történő megnyugvás, az igazi boldogság.

A HALÁL NEM AZ ÉLET ELLENTÉTE, HANEM A RÉSZE

Szent Ágoston – *Enarrationes in Psalmos*

„A szeretet az, ami összeköt bennünket Istennel és egymással. A szeretet a halál után sem semmisül meg, hanem beteljesedik Istenben.”

Halottak napján elcsendesedik a világ. Gyertyák fényei pislákolnak a temetőkben, apró lángjaik, mint a reménysugarak, világítanak az őszi alkonyatban. A csendben lépteink is elhalakulnak; szívünkben imádság és emlékezés ébred. Ebben a csendben érezzük meg, hogy a szeretet nem ismer határokat.

De ezek a napok nemcsak a múlt felidézéséről szólnak, hanem a találkozásról is – arról, hogy újra közel érezzük mindazokat, akik Krisztusban élnek tovább.

Hisszük, hogy ők nem tűntek el végleg, csak más formában vannak jelen közöttünk – a szeretet, az imádság és a hit csendes kapcsolatában. A gyertyaláng nemcsak a hiányt világítja meg, hanem az örök összetartozást is – azt a láthatatlan kapcsot, amely túlmutat az időn és a halálon.

Amikor valakit elveszítünk, a világunk darabjaira hullik. A fájdalom, a hiány, a kimondatlan szavak mind ott maradnak bennünk. De a szeretet – amelyet iránta érzünk – nem hal meg. Hiszem, hogy a gyász mélysége egyenes arányban áll a szeretet nagyságával, és hogy a szeretet képes diadalmaskodni a halál felett – ha

engedjük neki.

Szent Ágoston így tanít: *„Ne sirj azért, mert szeretsz. Az út másik oldalán vagyok, lásd, jól van minden.”* E szavakban ott rejlik a remény, hogy találkozunk még. A szeretet ugyanis nem szűnik meg a halállal – csak formát vált. Aki bennünk él, az tovább él minden mosolyban, imában és jó cselekedetben. Mert amit valaha

együtt őszinte örömmel éltünk át, azt sosem veszítjük el – mindaz, amit szerettünk, elidegeníthetetlen részünkké válik.

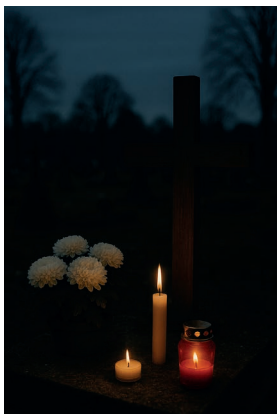
A halál sokszor félelemmel tölt el bennünket, pedig nem a semmibe vezet, hanem Istenhez. *„És a por visszatér a földbe, ahonnan jött, az élőtő lehelet pedig az Istenhez, aki adta.”* (Préd 12,7) Földi szemmel a halál vég, de hitünk szerint az élet teljessége kezdődik vele: a Krisztus-

sal való közösség öröme.

Halottak napja tehát nem csupán az elmúlás, hanem az örök élet ígéretének ünnepe is. Mert Krisztus legyőzte a halált, és *„Halál, hol a te győzelmed?”* – kérdi Szent Pál. A válasz ott születik meg minden gyertyalángban: a szeretet fénye soha nem alszik ki.

Ahogy Túrmezei Erzsébet írja egyik versében:

*„Nem véletlen, hogy elment,
csak hazaért az Úrhoz.
Nem veszett el, csak előrement,
s ott vár reád a túloldalon.”*

Kép: Dr. Czupper-Váraljai Ágnes

Ferenczy Noémi

OKTÓBER. UTOLSÓ ELŐTTI FELVONÁS

Mindennek vége. Már megint!
Mint rendszerint, a rendszer int.
Befellegzik a pajkos zöld teamnek,
a szürke jön mindenre rímnek.
A kecskerímek is olyan kacskák,
mint radiátoron a macskák.
Hinni csak úgy kéne a végben,
ahogy gyerekként hittünk régen:
sehogy, soha.
Fültünk és fagyunk nyárba, télbe,
és tudtuk minden mese végét,
a minduntalan fuss-el-vélét.
Hol láttunk főhőst, sárkányt holtan?
A végtelen holnemvoltban.
Ősz fordul télre. Hogy vérzek-e?
Fáj a véglények végzete?
Itt és most fáj, a tükrömnek látom,
minden halandó örök barátom.
Múltként zubognak, mint a hullám
a jelen tág torkú lefolyóján a jövő felé.
S már régóta így van, tán így is lesz újra,
amíg a Néző meg nem unja.

Kép: Ferenczy Noémi

HALLGASD A CSENDET

Van egy hang, amely nem a fülnek szól, hanem a léleknek. Nem születik hangszereken, és nem írható le kottával — mégis ott zeng bennünk, ha elég mélyre hallgatunk. Ez a csend hangja, amelyben Isten lép elénk.

A világ tele van zajjal. Szavak, gépek, zene, sietés – minden a figyelmünkért kiált. Még az imáink is gyakran sietősök, tele kérdésekkel és bizonytalansággal. Pedig a Lélek szava nem a zajban, hanem a csend rezdülésében hallható. Amikor lehalkul bennünk minden más, egyszer csak meg-

szólal valami: nem kívülről, hanem belülről.

A Te Deum hangjai ezt a pillanatot idézik meg. A dicsőítésben ott van a lélegzet szünete, a várakozás csendje. A zene hullámlázik, felmagasodik, majd elcsendesül — mintha maga a teremtés sóhajtana fel: „Téged, Isten, dicsérünk.” És amikor a hangok elhallgatnak, a templom terében ott marad valami, ami nem tűnik el: a jelenlét.

A csend nem üresség. A csend: teljesség. Olyan, mint a hajnali fény a templom ablakán – halk, de mindent beragyog. A csendben születik a hála, a megbocsátás,

folyt. 8. old.

SZENT MÁRTON NAPJA – IFJÚSÁGI SZEMMEL

November 11-én Szent Mártont ünnepeljük – a katonát, aki nemcsak köpenyét, hanem szívét is megosztotta a rászorulóval. Az ő története minden korban aktuális, de talán ma, az ifjúság idejében különösen megszólít minket.

Amikor a gyerekekkel és fiatalokkal készülünk Szent Márton napjára, nem csupán egy szent életét idézzük fel, hanem azt az üzenetet, amelyet ő képvisel: hogy a jóság, az önzetlenség és a hit apró tettei fényt gyűjtenek a világban. A lámpás, amit a gyerekek kezében látunk, nemcsak papírból és mécsekből áll, hanem abból a reményből is, hogy a világ jobb hely lehet, ha mi magunk is fényt viszünk mások életébe.

Az ifjúsági szemlélet számomra azt jelenti: megtalálni a hitet a mindennapokban. Szent Márton példája nem egy távoli legenda, hanem egy élő útmutató. Minden alkalommal, amikor valakinek segítünk, amikor meghallgatjuk egymást, amikor közösségben együtt imádkozunk vagy alkotunk, valójában mi is „levágunk” egy darabot a köpenyünkéből – és odaadjuk annak, akinek szüksége van rá.

A mai fiatalokat sok inger éri, gyorsan változó világban élnek. De a szívük mélyén ugyanarra vágynak, mint Szent Márton idejében az emberek: szeretetre, bizalomra, elfogadásra. A hit nemcsak templomi élmény, hanem mindennapi

útmutatás – hogyan lehetünk emberségesek, segítőkészek, derűsek.

Egy ifjúsági csoportban Szent Márton napja alkalom lehet közös imára, beszélgetésre, kézműveskedésre vagy éneklésre. Amikor együtt készítjük a lámpás-

Kép: karpatlujza.ma

sokat, közben arról is beszélgetünk, ki mitől érzi magát „fényhordozónak”. A gyerekek sokszor egészen egyszerű, de mély válaszokat adnak: „amikor megölelem a barátom”, „amikor megosztom a tízóraitam”. Ezek a pillanatok adják az ünnep igazi lényegét.

Szent Márton napja tehát nemcsak a libák és az újbór ideje – hanem a lélek ünnepe is. Arra emlékeztet, hogy a jóság sosem megy ki a divatból, és hogy a legkisebb fény is elég lehet ahhoz, hogy valaki szívében reményt gyűjtson.

Engem minden évben meghat, amikor a lámpás felvonuláson a gyerekek fényét látom – hiszem, hogy Isten országát pontosan ilyen apró, tiszta fényekből építjük.

KŐBE VÉSETT HIT: A MEGVÁLTÓ KRISZTUS SZOBRA AZ ANDOKBAN

Magasan az Andok hegyei között, több mint 3800 méteres tengerszint feletti magasságban, áll egy szobor, amely egyszerre jelképe a hitnek, a békének és az emberi kitartásnak: a Megváltó Krisztus szobra, spanyol nevén Cristo Redentor de los Andes. A monumentális alkotás Argentína és Chile határán, a La Cumbre-hágónál emelkedik, és immár több mint egy évszázada hirdeti a népek közötti kiengesztelődés és a keresztény testvériség üzenetét.

A szobor története a 20. század elejére nyúlik vissza, amikor Argentína és Chile között határviták miatt nőtt a feszültség. A háború árnyékában azonban megszületett a béke gondolata – a Szentlélek indíttatására. Sor Antonia de la Paz y Figueroa argentin szerzetesnő kezdeményezésére született az elhatározás, hogy Krisztus szobra álljon a határon, mint az örök béke és a Megváltás jele. 1904-ben, a két kormány megegyezése után, felavatták a bronzból készült, hét méter magas szobrot, amelyet egy tizenkét méteres gránit talapzatra helyeztek.

A művet Mateo Alonso argentin szobrász alkotta. Krisztus jobb kezét áldásra emeli, baljában keresztet tart – tekintete a hófödte csúcsokon és a népeken nyugszik, mintha az egész világra áldást kérne. A szobrot darabjaiban szállították 1200 kilométeren keresztül vonattal az Andokhoz, majd öszvérek segítségével vitték fel a mostani helyére, ahol maga Alonso vezényelte a végső összeillesztését. A hegyek és az égbolt végtelensége Isten dicsőségének méltó keretét szolgált.

A Megváltó Krisztus szobra nemcsak vallási jelkép, hanem a béke és a kien-

Kép: wikipedia.org

gesztelés tanúságtétele is. 1904. március 13-án az avatáson a két ország hadserege együtt vonult fel: nem harcra készen, hanem imára hajtott fejjel. Azóta a szobor környéke zarándokhellyé vált – minden évben hívek ezrei kapaszkodnak fel a magasba, hogy hálát adjanak Krisztusnak a békéért, és megújítsák hitüket.

A szobor talapzatán olvasható felirat így szól:

„E hegyek előbb omlanak össze, mintsem az argentinok és a chileiek megszegnék a békét, amelyet a Megváltó Krisztus lábánál esküdtek meg.”

A Cristo Redentor de los Andes nem csupán bronz és kő: az élő hit jelképe. Emlékeztet arra, hogy ahol Krisztus uralkodik, ott a béke gyökerezik. Aki felzarándokol ide, nemcsak a természet nagyságával, hanem a Megváltó szeretetének csendes erejével is találkozik.

TABUTÉMA: BŰN-E AZ ÖNGYILKOSSÁG?

Az öngyilkosság témáját gyakran sutogva említjük. Fájdalmas, félelmetes, és valahol mindannyiunkat megérint – mert a halálról, a reményről és az emberi lélekről szól. A kérdés, amely sokak szívében ott él: bűn-e az öngyilkosság?

A keresztyén tanítás szerint az élet Isten ajándéka, és az ember nem ura, hanem gondnoka annak. Ezért az Egyház mindig is hangsúlyozta, hogy az élet eldobása súlyos tett.

Am a mai Egyház már nem a kárhozát szavával közelít, hanem az irgalom szemével. A *Katolikus Egyház Katekizmusa* (2282–2283) ki-mondja: az öngyilkosság „súlyosan ellentétes az emberi élet iránti szeretettel”, ugyan-

akkor a pszichés zavarok, a félelem, a kétségbeesés vagy a súlyos szenvedés csökkenthetik, sőt megszüntethetik az erkölcsi felelősséget.

Az Atya ismeri a lélek mélységeit, látja a fájdalmat, amit mi nem értünk. Ezért az Egyház ma már imádkozik azokért, akik ilyen tragikus módon távoztak, és bízik abban, hogy Isten irgalma minden emberi sötétségnél nagyobb.

Az öngyilkosság tehát nem egy „tiltott bűn”, hanem egy kiáltás a szenvedésből, amelyhez irgalommal, nem ítéllettel kell közelednünk. Feladatunk nem az ítélkezés, hanem a megelőzés és a vigasztalás: hogy a kétségbeesett ember ne maradjon egyedül. Egy jó szó, egy figyelmes

hallgatás, egy telefonhívás – néha ennyi is elég ahhoz, hogy valaki visszataláljon az életbe.

Mert az élet, még a legnehezebb percekben is, ajándék. És ahol az ember már nem lát fényt, ott Isten még mindig jelen van. Az Ő szeretete az utolsó pillanatban is képes megszólítani a lelket.

Ne féljünk beszélni róla. Ne a tabu, hanem az együttérzés legyen a válaszuk. Az öngyilkosság fájdalma az emberé – de

a végső szó mindig Istené. És Ő, aki maga a Szeretet, nem elítél, hanem hazahív.

Személyes gondolat

Sokszor intem magam is: *ne ítélkezz!* Hiszen nem mindig tudjuk, mi áll a háttérben.

Van, amikor önzésnek tartom az öngyilkosságot, mert az embernek figyelembe kell vennie, milyen szenvedést okozhat a családjának, barátainak. Önzés abban az értelemben, hogy csak a saját fájdalmát látja, és azt szeretné, ha az megszűnne – miközben nem gondol arra, hogy ezzel mekkora terhet ró szerettei lelkére.

Pedig, ha merne a családja, barátai vagy lelkivezetője felé fordulni, a szeretet erejével és hittel sok minden megoldható lenne. Hiszek abban, hogy az életben mindig meg lehet találni a jót, és hogy a legkilátástalanabb helyzetben is megjelenik az isteni segítség – akár az utolsó pillanatban.

Kép: Fereneczy Noémi

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Péntekenként **Stuttgarti délután**, 18.00 órakor szentmise, előtte rózsafüzért imádkozunk. A híveket november 7-én, 14-én, 21-én és 28-án várjuk. November 28-án 17.30 órakor kezdődik a szentmise!!!

November 2-án, vasárnap, **Halottak napja**, 15.00 órakor szentmise és gyermek-istentisztelet, amelyet követően 16.30 órakor a közelben lévő temetőbe (Gablenberger Friedhof) megyünk ki közösen, hogy halottjainkért imádkozzunk.

November 28-án, pénteken, **Barátságklub**. A szentmise 17.30 órakor kezdődik. Ezt követően pedig a közösségi teremben visszatekintünk az elmúlt 3 esztendőre. Várunk szeretettel!

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napon, azaz november 20-án a 14 Nothelfer Kapelle-ben 18.00 órakor **Weingarteni délután**. A szentmise előtt rózsafüzért imádkozunk.

November 1-jén, szombaton, **Mindenszentek ünnepe**, 10.00 órakor szentmise a 14 Nothelfer Kapelle-ben. A szentmisét követően a közelben lévő temetőbe (Marienfriedhof) megyünk ki közösen, hogy halottjainkért imádkozzunk.

November 15-én, szombaton, **Weingartenben** 16.00 órakor a **Marienkirche**-ben **Szent Imre templombúcsú**. Szentmise után hagyományos játékonysági agapé a **St. Martin közösségi teremben**.

*

November 22-én, szombaton, Reutlingenben 16.30 órakor **Árpád-házi Szent Erzsébet templombúcsú**. Szentmise után hagyományos agapé.

November 23-án, vasárnap, Eislingenben 15.00 órakor **Skóciai Szent Margit templombúcsú**. Szentmise után hagyományos agapé.

a béke. A csendben értjük meg, hogy minden hang, minden életmozdulat forrása Isten szava volt a kezdetekkor: „Legyen!”

Amikor tehát meghallod a Te Deum első akkordját, próbáld nemcsak hallani, hanem átélni. Érezd, ahogy a hang a szívedben folytatódik, ahogy a kórus elhallgat, és a maradék pillanatot a csend tölti be. Mert ott, abban a csendben, a zene sem ér véget — csak Isten veszí át a szólamot.

Hallgasd hát a csendet. Ott szólal meg az igazi hála: nem hangosan, hanem halkán, nem kívül, hanem belül. És ha egyszer igazán meghallod, tudni fogod — ez volt mindig is a Te Deum legszebb dallama.

Barsy-Szabó Zsolt

SZENTMISÉK

Weingarten (14 Nothelfer Kapelle)	Nov 01	szombat	10.00 óra
Balingen	Nov 01	szombat	16.00 óra
Schwäbisch-Gmünd	Nov 02	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	Nov 02	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	Nov 08	szombat	16.45 óra
Friedrichshafen	Nov 09	vasárnap	10.15 óra
Ulm	Nov 09	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim - igeistentisztelet	Nov 15	szombat	15.30 óra
Weingarten (Marienkirche) – búcsú!!!	Nov 15	szombat	16.00 óra!!!
Ludwigsburg	Nov 16	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	Nov 16	vasárnap	15.30 óra
Reutlingen – búcsú!!!	Nov 22	szombat	16.30 óra!!!
Böblingen	Nov 23	vasárnap	9.30 óra
Eislingen – búcsú!!!	Nov 23	vasárnap	15.00 óra!!!
Tuttlingen	Nov 29	szombat	15.00 óra!!!
Weingarten	Nov 30	vasárnap	10.00 óra
Munderkingen	Nov 30	vasárnap	16.00 óra

Szerkesztők: Bandean Andrea, Barsy-Szabó Brigitta, Barsy-Szabó Zsolt, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes, Ferenczy Noémi, Pál Ramóna és Merlász Tibor

Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)

Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart

Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393

E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de

Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank

Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde

Kontoinhaber: Kath. Stadtdékanat Stuttgart

IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192

BIC: SOLADEST600